

Prologus

Expositio Britonis in plogū librorū paralyponenon sequitur.

J. lxx. in p̄tēti rē. Iste plogus p̄ponit trāslationi b̄ri d̄icō. q̄ palypomenō de hebreo in latinā trāslulit: sic ipse testat̄ in. ij. libro p̄ r̄f̄inū

In libro tēporū. id est palypomenon q̄ hebraice d̄r dabreiamin ad sc̄m̄ chromatiū papā p̄fa tiuncula vsus ium.

a. Si. lxx. interp. rē. Diuidit̄ at̄ iste plogus in sex p̄tes: in quarū prima. lxx. in p̄tēti p̄posita excusatio ostēdit̄ motiū trāslatio nis faciēde. s̄. in sc̄m̄ chromatiū pape: que notat̄ in v̄bo ipellēti cū d̄r: **f.** impelleres. i. instando copelleres. In sc̄cūda ostēdit̄ sine trāslatiois necessitatem. Cum. p̄f̄ veteri corru ptione. tū. p̄f̄ nouay repugnātiā r̄ diuersi tate: ibi. **M.** h̄c v̄o cū p̄ varietate regionū r̄. Tertio p̄bab̄it̄ arguit̄ q̄ sua trāslatio a latinis recipiēda sit. Et p̄io arguit̄ p̄ locū a simili sic ibi. Si igit̄ alijs licuit. sc̄d̄ p̄ locū ab auct̄e: ibi. Qui in violata editioe veteri r̄. Quarto d̄ic̄ q̄ auct̄es quas premisit nō introdux̄ q̄si volēs. lxx. vincere. s̄. vt poss̄ suis obtreatorib̄ r̄idēre: ibi. Hoc pace veteri loq̄ r̄. Quinto latinū b̄n̄uolentiā captat̄: creat̄do bona q̄ ei s̄ fecerat: ibi. Etey mem̄i r̄. Sexto at̄tēti eque reddidit̄ le ctore trāslatiois insinuat̄ r̄ utilitatē: ibi. Et q̄d̄ nūc de ben tamin r̄. l̄dis d̄ic̄is alijs passus s̄e exponamus.

a. Si. lxx. in p̄tēti. pura. i. incorrupto. **b.** At ab eis. de hebreo. **c.** In grecū vsa ē editio p̄ māeret̄ sup̄flue. q̄t̄ ad h̄c q̄ integre trāslulit̄: nō q̄t̄ ad ea q̄ sc̄iēter omisit̄ q̄ additio nō erat sup̄flua: s̄. val de necessaria. **d.** Si. pater r̄ amice. **e.** Chromati ep̄oz sc̄r̄issime atq̄ doct̄issime. i. p̄matū sapientie r̄ san ctitat̄ sup̄ ep̄os h̄s̄ q̄ d̄r̄ eē sancti p̄ innocentiā q̄ ad se ipsos r̄ minist̄eno sc̄r̄ificātes alios r̄ doct̄i ad informā dū subditos. **f.** Impelleres. i. instāter pelleres mo nēdo. vt hebreā tibi vo. la. sermo. trāsl. **g.** Q̄d̄ enī se. au. ho. occupauerat. i. trāslatio. lxx. quā tā oēs audierant ad min̄ p̄ famā. **h.** Et nascēt̄. i. primitiue: Ecclesie; roborauerat fidē. **i.** Iustū erat̄ et̄ nō silētiō cōp̄bari. i. iustū erat̄: vt aliā trāslatioem nō facerē. et ita silēdo. i. a trāslatioe cessando: trāslatioes. lxx. cū alijs. approbarē. **k.** H̄c v̄o cū p̄ va. re. di. fe. exemplaria. sic p̄z inferius vbi d̄r: Alexandria r̄ egypt̄ r̄. **l.** Et germana illa an tiqua: trāslatio r̄. trāslatio. lxx. d̄r: germana que sacra fuit a germanis. i. s̄. b̄. q̄ oēs iudei erāt. antiq̄ d̄r: quia omniū fuit p̄ia. **m.** Mostri arbi. putas. i. nō iudi cio cōmittendū putas. **n.** S̄. vt p̄ plurib̄. trāslatioib̄

o iudicare q̄d̄ v̄p̄ sit. s̄. q̄d̄ v̄p̄ ē approbem̄: r̄ obelo cetera iugulem̄. p̄. Aut nō. op̄. in vete. r̄. i. sup̄ v̄p̄ tus opus. lxx. q̄ illudentibusq̄ iudeis cornici r̄. cornix auis ē nigra r̄ garrula: r̄ multum gaudet q̄ndo vis det cadauera: p̄ quā signant̄ iudei nigri peccat̄: garruli in derrabēdo: maxie xp̄ianis. gaudent enī cū vidēt̄ cadauera. i. ecclie mortifera detri mēta q̄b̄ oculi p̄hgūf̄ cū occasiōes h̄ gau dū subtrahunt̄: s̄. in s̄ p̄strue trās. Tu putas n̄i arbitriū eē nouū q̄. i. nouā trāslatioē: r̄ ondere in q̄ sunt ad dita ea q̄ deficiunt in trāslatioe. lxx. r̄ sic de beam. r̄ ostigere ocul los cornici. vt d̄r in vulgari p̄. ouerb. i. occasiōes gaudēt̄ de defectib̄ nris subtra here. iudeis illuden tibus. illudēdo nobis improptantib̄: q̄ ita detricatā r̄ fallāz bi bliā h̄eam. defectus enī biblic s̄ q̄d̄as. forania p̄ q̄ vidēt̄ q̄ n̄a biblia ē corrupta si q̄ defect̄ sup̄pleant̄ forania obstruūt̄. r̄ sic q̄i cornici. i. emu lorum oculi configū tur. quia nihil v̄steri us q̄d̄ despicē valeāt intuentur. **U.** s̄. vsus.

tibi volumīa latino s̄mōe transferrē. Q̄d̄ enī semel aures hoīm occupauerat: et nascēt̄ ecclie roborau erat fidē: iustū erat̄ etiā no stro silētiō cōp̄bari. nūc vero cū p̄ varietate regio nū diuersa ferant̄ exēpla ria: et germana illa antiq̄ q̄ trāslatio corrupta sit atq̄ viola ta: n̄i arbitriū putas aut e p̄lib̄ iudica re q̄d̄ v̄p̄ sit aut nouū op̄ in veteri opere condere. il ludēt̄ibusq̄ iudeis corni cum vt dicit̄ oculos p̄figere Alexandria r̄ egypt̄ in septuaginta suis besichii laudat̄ auctore s̄tantino: polis vsq̄ antiochiam lu ciani martyri exemplaria probat. Q̄d̄ die inter has puicie palestinos codices

Lumina cornicis fodis: obturans in unicus. Rinas; ne videant q̄ lacere queant. Si erimas adimtis; nō s̄ gunt lumina r̄inis. Nec tunc derident; nil quia turpe vident. Sic igitur ostēdit̄ q̄ trāslatio sua ē necessaria p̄ nouay trāslatiois repugnātiā r̄ diuersitatē. s̄. diuersa cōmētū: r̄ exēpliat̄ q̄d̄ p̄ d̄ic̄erat̄ q̄. s̄. p̄ varietate regionū diuersa ferūt̄ exēplaria cū d̄ic̄. r̄ Alexandria r̄ egypt̄. ille due regiōes q̄ exposite sunt. s̄. in ep̄la ad paulinū. **o.** In. lxx. suis. i. sibi acceptis. r̄ q̄i a p̄p̄o prians. q̄ aliorum trāslationes nō recipiunt. **t.** Besichii laudat̄ auctore. q̄ ipsius exēplaria h̄nt̄ in auctoritate: q̄ ipse trāslulit̄ de. lxx. editōe. non tū imēdia te. Dicit̄ enī b̄riero. in li. illustrū viroz; q̄ besichi' ce saree v̄bis ep̄z p̄mo labore corruptā bibliothecā oris genis r̄ p̄mp̄bil̄ in mēbranis instaurare conat̄ est: an opusculo de vocabul̄ biblie inuenies q̄d̄ est membrana. **v.** Cōstātinopol vsq̄ ad antiochiā r̄. Cōstātinopol d̄ic̄it̄ q̄si cōstāntini polis. i. ciuitas quā troacie v̄bē Lon stantin' ex suo noie instaurat̄. Antiochia metropol̄ est re gni antiochi: sic p̄z in textu. i. Dachs. ij. c. lucianus. sic ait̄ b̄riero. i. libro illustrū viroz; vir durissim' antioche ne ecclie p̄sbyter tanē in scripturay studio laborant̄: vt vsq̄ nunc q̄dam exemplaria scripturay luciana nun cupentur passus nichomedie: ob p̄fessionem christi. **r.** Q̄d̄ die inf̄ has puicie pale. co. legūt̄. i. palestina cō positos. Palestina puincia est asie. de q̄ dicit̄ Isidorus etymolo. r̄. q̄. palestina puincia philistim metropolim habuit: que nūc ascalon dicitur. **U.** d̄ic̄ ab oriente mare

Prologus

ratuna dicitur sara eminetia in mari ad instar conuui. vñ
Quidus in .xx. merhamorpho. Sara fuit dextera puz
pta ceruina parte, et p compositum ab acros quod est
inons. possum dicere acroceraunia scopulos maguos
et cacumiatos et in amne vel in mari. tñ fm illd gido.
sunt inter armeniam
et hybernia. Ad sic
lia regione sic dictaz
a siculo fratre Itali
puz tñ a sicano re
ge sicania dicta est. et
etiam trinaeria ppter
tres inores q̄s habet
scz peloz: parthinu tly
libeum. Tñ ysidoz
erymolo. xij. Trina
eria grecuz qd latine
triq̄dra dz: qñ in tres
q̄dras diuisa. hec ab
tralia epiguo fredo di
screra: ap̄p̄icū mare
pspectans un cuius
fredo scilla est et carib
dis. q̄b nauigta aut
abforēf aut collidū
tur. Salust. dic. Ita
lie p̄uicram fuisse ūc
liam. s̄ medū spacū
imperi marē diuisus
et saluz. Ad ostra
tyberis .i. ad portus
tyberis q̄ dicitur ostra
qz sic p ostra fit itroz
tus et ex domoz: sic
in portu ps introz et
eritus flumioz. vñ di
cunt sic ab hoste. qz
illie ostra occurrunt
Tyberis: itale flumi
nis a tyberio rege albanorum dicitur: qui in hunc flumi
um dedit et de exilio suo nomen dedit. nam antea et
albula antiquū nomen a colore habuit q̄ nub̄ albus
sit. ipse aut est tyberis q̄ tyberis: s̄ tyberis in quidano ser
monet̄ tyberis in vsu dz: ara die ysidoz. erymolog. xij.
Flagitassetis .i. postulassetis. vide i opusculo de vocabul
bilib: vbi exponit flagitū. et ibi inuenies originē h̄ vbi.
Et vobis palypomeno latio fmōe transierē. i. trāsta
tionē palypomenon fm septuagita q̄ de hebreo trāstu
lerū. in grecū: de greco veterē in latinū: et ita sit legen
dū: p̄z p h̄ qd dz in fine plogi. Abicūq̄ g astericos et.
Constat ei q̄ tpe nō posuit astericos et obelos i illa trāst
latione quā fec̄ de hebreo in latinū: s̄ solū in correctiōe
trāstatois .i. x. inscriptū. vñ dic̄ ipse in fine pcedētis plo
gi. Demini editōem septuaginta trāstatoz olum de gre
co emēdatā tribuisse me n̄tis. De tyberide. h̄c po
nitur duplex l̄ra: quidā sic legūt. Scripsi. i. aliqd do
ctrine ad me sumpsi: assumere enī dz ad se sumere vñ ad
aliqd sumē. De tyberide quondā auctore. i. doctri
ne doctore. Regis quō. auc. qui apd hebreos admiratiōi
habebat. quia mirabant ipsius sapientiā et doctrinā. z.
n. Et p̄uli. i. collatoz fec̄. Et eo. de palypomeno.
A vertice et aiur. vulgarit loq̄ntes. Usq̄ ad extremū
vnguē. i. ad vsq̄ finē. Cantuariēsis ponit ibi aliā l̄ram
scz Quēdā leḡ auctore: et legit sic Assumpsi mihi. Quen
dam auctore. i. doctore. Regis de tyberide ciuitate:
in q̄ tunc vigeat studiū hebreoz. Letera nō mutat. Et

virgilij libru a troade per
leucharē et a croceraunia
ad siciliā et inde ad ostia ty
beris nauigauerit: ita san
ctā scripturā lucidū itue:
bitur qui iudeā oculis p̄re
platus est: et antiq̄z vrbū
memorias locorūq̄ vel ea
dem vocabula vel mutata
cognouerit. Quā et nob̄ cu
re fuit cū eruditissimis he
breoz hunc laborē subire
vt circūtemus puiritiaz
quā vniūse christiecclesie
sonāt. Fateor enī mi domi
mon et rogatiāne charissi
mi nunq̄ me in diuis vo
luntibz proprijs vrbū cre
didisse nec habuisse opini
onē meā: sed ea etiā de q̄
bus scire me arbitrabar:
interrogare me solitū. Quā
to magis de his sup̄ q̄b
anceps eram. Demoz cuz

sic collatione facta. Confirmat. in veritate hebraica
Zufus sum facē qd iubeatis: libere enī vobis loq̄. i. les
cure. q. d. neminē timco h̄ dicēdo. Hic nōminū liber
scz p̄tentū: qz mltā noia p̄tinet hominū et locoz: sicut
patz in principio primi libri. Ita viciosus est i grecis
et latinis codicibz vt
facta sit collatiōe ad
hebraicā veritatem.
Arbitrādū sit. i. vidi
candū. Nō esse. Tam
.i. tantum. Hebrez
nomina. Qz ad est
quātū arbitrādū est
esse. Barbara qdaz
et sarmatica noia cō
lecta. q. d. magi iudi
cādū est esse barbara
et sarmatica vñ p̄har
manica q̄ hebraica.
Barbara. i. extranea
a veritate hebraica.
sarmate ppli sūt. Cū
Lucan. in. i. libro. Et
qui telaris vniūtur
sarmata bras. Et an
gloes barthaniq̄z tru
ces. Cū sarmaticus
ca. est: nomē gentile.
Cū Quidā. Memea
sarmaticū p̄tegat ossa
solū. Dicit aut̄ ysid.
li. ij. Sarmate paten
tibz campis armati
ineq̄tabāt priusq̄ eos
lentulus danubio p
hyberet. atqz inde ob
stadiū armoz sarma
te nūcupati existimā
tur. et inde dicitur no
mina Sarmatica: quasi profus ab hebraicis aliena: vñ
pharmatica. id est comm̄ p̄ta. pharmia enī vel pharmā
tio ligua syroz dz vnguētū vel medicamētū: et inde hec
pharmatica dz medicina. et inde dz pharmaticū ca eūz
ad vnguētū vel medicinā p̄tinet. et qz vnguētū i med
cina ex diuersis siml mixtis p̄panf. iō noia ex diuersis
linguis cōmixta pharmatica dicitur. Qui sp̄sco plent.
hoc vñ dicē iromce. qz in illo plogo. scz desiderij mei et
Dicit apte q̄ mendaciū fuit septuagita interptes ita de
vltos p cellulas trāstulisse. Ad hoc dicendū q̄ p̄terro
nō inuehit ibi s̄ septuaginta. S̄ s̄ augustini qui ita de
uidebat eos. hic aut̄ asserit eos plenos fuisse sp̄sco: q̄
inspirate trāstulest. nō tñ diuisi vt dic̄ Aug. De inc
medat. exemplaribz. Inemēdata. exemplaria. Scrip̄
tant. i. frequēter scribunt. Logunt. coadiuuant. et in ista
significatione ponit Virgilij cogere in buco: dicens ut
tertia egloga: Tyture coge pecus: tu p̄ carecta latebas.
Idem in eadē egloga. Logite oues puert: si lac p̄ceptent
estus. Et regione. i. ecōtrario. sic vna regio opponit aliq̄
vel disponit contra eam. Propter latitudinē. vñ nos
muis. Sed et ipse appellatōes. i. nomia. Nō sonant
id est significant. Homies et pleriq̄. i. aliqui Estimāt
et. ex quo sequit magnā inuēniētis: eo q̄ nomina ita
male scribunt. q̄ scz facta interpretatione nominiū fm s̄
guraz adaptatōem qdam histozie recitant nō recte. Ali
qñ enī nomia hominū accipiunt p̄ nomibz locorum
et hoc est qd dicitur hic. Et oblique. i. nō recte. Sub vsq̄

me nup̄ lris flagitasset
vt vob palypomeno la
tino fmōe transierem: de
tyberide legis quondam
auctore q̄ apd hebreos ad
mirationi hēbat: assumpsi
et p̄uli cū eo a vertice vt
aiur vsq̄ ad extremū vn
guē. et sic cōfirmat̄ ausus
sum facere qd iubeatis.
Libere enī vob loq̄. Ita
enī in grec̄ et latinis codi
cibz hic nōminuz liber vi
ciosus ē: vt nō tā hebraica q̄
barbara qdam et sarmati
ca nomia cōnecta arbitra
dum sit. Nec s̄ septuagin
ta inscriptibz q̄ sp̄sco ple
ni ea q̄ vera fuerit: transtu
lerāt s̄ scriptoz culpe ascri
bendum: dū de inemēda
tis inemēdata scrip̄ titant
et sepe tria noia subtrahit
e medio sillabis in vnum

um dedit et de exilio suo nomen dedit. nam antea et
albula antiquū nomen a colore habuit q̄ nub̄ albus
sit. ipse aut est tyberis q̄ tyberis: s̄ tyberis in quidano ser
monet̄ tyberis in vsu dz: ara die ysidoz. erymolog. xij.
Flagitassetis .i. postulassetis. vide i opusculo de vocabul
bilib: vbi exponit flagitū. et ibi inuenies originē h̄ vbi.
Et vobis palypomeno latio fmōe transierē. i. trāsta
tionē palypomenon fm septuagita q̄ de hebreo trāstu
lerū. in grecū: de greco veterē in latinū: et ita sit legen
dū: p̄z p h̄ qd dz in fine plogi. Abicūq̄ g astericos et.
Constat ei q̄ tpe nō posuit astericos et obelos i illa trāst
latione quā fec̄ de hebreo in latinū: s̄ solū in correctiōe
trāstatois .i. x. inscriptū. vñ dic̄ ipse in fine pcedētis plo
gi. Demini editōem septuaginta trāstatoz olum de gre
co emēdatā tribuisse me n̄tis. De tyberide. h̄c po
nitur duplex l̄ra: quidā sic legūt. Scripsi. i. aliqd do
ctrine ad me sumpsi: assumere enī dz ad se sumere vñ ad
aliqd sumē. De tyberide quondā auctore. i. doctri
ne doctore. Regis quō. auc. qui apd hebreos admiratiōi
habebat. quia mirabant ipsius sapientiā et doctrinā. z.
n. Et p̄uli. i. collatoz fec̄. Et eo. de palypomeno.
A vertice et aiur. vulgarit loq̄ntes. Usq̄ ad extremū
vnguē. i. ad vsq̄ finē. Cantuariēsis ponit ibi aliā l̄ram
scz Quēdā leḡ auctore: et legit sic Assumpsi mihi. Quen
dam auctore. i. doctore. Regis de tyberide ciuitate:
in q̄ tunc vigeat studiū hebreoz. Letera nō mutat. Et

in Paralipo.

Statione. i. expositione noim vnins lingue. p noia alte
 rius. Et figura. ficta Forū nominū. q sic falso dicunt h
 figurari p illud. Quedā narrant hystorie. quasi diceret
 et corruptione noim sequit corruptio narratiōis hysto
 riarū. De quibz. s. hystorijs in regnoz libro dicit. libru
 regnū appellat libru regnoz. qz ibi agit de duobz regnis
 s. de regno duar tri
 buū qd dicit regnū iu
 da. et de regno decem
 tribuū. qd dicit regnū
 israhel. Nonne ecce hec
 scripta sunt. Et sic
 pter qz liber verborū
 dicit regum iuda est
 paralipomenō. Que
 ritus in nostris codi
 cibus trāslati s editi
 one septuaginta Non
 habent. Quod. i. cui
 simile nonnulli. Laliq
 faciūt in bruto. in u
 lo libro dicto Luce
 romis dyalogo Dya
 logus dicitur in quo
 finovetfā inter du
 os. sicut ē dyalogus
 gregorij. in quo fino
 veriat iter ipm et pe
 trum discipulum su
 um. Et similiter in
 bruto dyalogice ver
 sat sermo inter Bru
 tū et Latonē auuncu
 lū suū. Et dicit dyalog
 a dyas qd est duo et lo
 gos quod est sermo
 quasi dualis vel duo
 rum sermo. Secent
 id est dividant. In
 tres partes id est in
 tres libros. Etiam il
 lud attendendū est qz
 frequēter noia nō lo

vocabulū cogūt vele re
 gionevnu nomē. ppter lati
 tudinē suā in duo vel tria
 vocabula diuidūt. Sed et
 ipse appellatiōes nō hoēs
 vt pleriqz estimāt s; vbes
 et regiōes. et sale. et puicias
 sonāt. et obliq sub itēpra
 tione et figura eoz quedā
 narrant hystorie. d qbz in
 regnoz libro dicit. Nonne ec
 ce hec scripta sunt in libro
 vborū dicit regū iuda q vti
 qz in nris codicibz nō habēt
 Hoc primū sciendū q apd
 hebreos palypomenon li
 ber vnus sit. et apud illos vo
 cat dabeiciam. i. vba die
 rū q ppter magnitudines
 apud nos diuisū ē. qd nō
 nulli etiā in bruto cicerōis
 dialogo faciūt vt eū in tres
 ptes secēt cū vnus a suo au
 ctore sit editus. Deinde etiā
 illud attendendū q frequen
 ter noia non vocabula ho
 minū s; rerū (vt dixi) signi
 ficatias sonant. Ad extre

nāt. i. nō representāt vocabula hoim. sed aliarū rerū. s.
 vrbū vel regionum vel aliorum locorū Significatias
 sonant ad extremū id est vltimo attendendum est. De
 omnis. i. pfecta eruditio scripturarū scz legis p phera
 rum et agiographarum Perstricte id est summatim di
 cte leniter id est breuiter Per cōpendia id est breuiter et
 vtiliter dicta. Com
 pendū dicitur quic
 quid breue et vtile est
 vide in opusculo de
 vocabul' biblie. Vbi
 si librum quem tran
 stuli de greco in lati
 num scz de editione
 septuaginta interpre
 tum. Venenolis id ē
 mihi bona volentibz
 placiturū tamē
 inuidis displiciturū
 nō ambigo. i. dubito
 ambigere dicitur qua
 si ad ambo sese age
 requādo nescit quid
 eligat de duobus. s;
 indifferēter se habet
 ad vtrūqz. Plinius
 ille auctor. q fecit li
 brum de naturali hys
 toria. vbi agit de di
 uersis naturis rerū
 Quid sit asteris qd
 obelus. inuenies su
 pra ante mediū istū
 plogi qui sic incipit
 scz desiderij mei et
 Letera plana sunt.

mū qz ois eruditio scriptu
 rarū in hoc p̄tinet. et hysto
 rie q vel p̄termisse sunt in
 suis locis. vt p̄stricte lenit.
 h p̄ qdā vborū p̄pēdia ex
 plicent. Oratiōnū itaqz ve
 straz adiur' auxilio. nisi
 libru beniuolis placitur.
 tū inuid' displicitur. eē nō
 abigo. Opria ei qz (vt ait
 plim) malūt p̄tēnere pleri
 qz qz discere. Si qz i hac i
 terptatiōe voluerit aliqd
 rep̄hēdere. introget hebre
 os suā p̄sciam recolar. vide
 at ordinē textūqz p̄mōis et
 tūc nō labori si potuerit
 detrahāt. Vbi cūqz ḡ aste
 ricos. i. stellas radiare i h
 volumine viderit. ibi sciat
 d hebreo additū qd i latīs
 codicibz nō h̄t. vbi vo iobe
 l' trāsūsa. s. vga p̄posita ē
 illic signat qd septuagita i
 terptes addiderūt. vel ob
 decoz gram v' ob spūsc̄ti
 auctoritatē. s; i hebreis vo
 lumibz nō legat.

Explicite p̄fatio.

Explicite qualificat
 qz explanatio istius
 prologi.